

Thư Đức Giám quản – tháng 2 năm 2015

Đức Giám Quản chỉ ra vai trò quan trọng của nữ giới trong Giáo Hội và thế giới, và thúc giục chúng ta cố gắng hết sức để “kiến tạo một môi trường gia đình xung quanh chúng ta”.

14-02-2015

Các con thân mến của cha: Nguyễn xin Chúa Giêsu chăm sóc giữ gìn tất cả các con!

Chúng ta đang sống qua mấy tháng liên tiếp đầy rẫy những ngày kỷ niệm

quan trọng đặc biệt của Giáo Đoàn chúng ta, vì lẽ đó chúng ta cùng dâng lời cảm tạ Thiên Chúa, và xin Ngài giúp chúng ta luôn ý thức rằng tất cả chúng ta thuộc về Giáo Hội, rằng chúng ta thuộc về Opus Dei.

Trong vài ngày tới đây chúng ta sẽ kỷ niệm 85 năm thời khắc mà Thiên Chúa chúng ta đã làm cho Thánh Josemaria hiểu ra rằng Opus Dei cũng dành cho cả nữ giới, cũng như cho nam giới. “Cha không nghĩ lại có cả nữ giới trong Opus Dei”, Đấng Sáng lập đã viết trong thư gửi đặc biệt cho các con gái của Ngài. “Nhưng vào ngày 14 tháng 2 năm 1930, Chúa chúng ta đã khiến cha nhận ra điều mà một người cha đã trải nghiệm khi Chúa gửi đến cho ông một đứa con nữa vào lúc ông không mong đợi. Và từ đó, cha dường như bị buộc phải dành một tình cảm lớn hơn cho các con. Cha nhìn các con như một người mẹ nhìn đứa con nhỏ của mình.” [1] Và cha có thể nói thêm rằng lòng biết

ơn sâu sắc tuôn đổ mỗi ngày từ trái tim Cha Thánh đến các con gái của Ngài.

Cha chúng ta đã hết lòng tạ ơn Chúa vì ánh sáng thiêng liêng ấy, được thắp lên với sự hiện diện của nữ giới trong Opus Dei! Như có lần Ngài giải thích ở một nơi khác: “đó quả là Thánh Ý của Chúa chúng ta..., nếu không Opus Dei sẽ chỉ được hoàn thành một nửa, chỉ có một cánh tay.” [2]

Trong tông huấn về phẩm giá và sứ vụ của người nữ, Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã suy tư về thời khắc tuyệt đỉnh của Mầu nhiệm Truyền Tin. ‘Khi đến thời viên mãn, Thiên Chúa đã sai Con Một của Người, sinh hạ bởi người phụ nữ.’ Bằng những lời này trong *Thư gửi tín hữu Galata* (4,4), Thánh Phaolô Tông đồ đã nối kết những thời khắc chính yếu đã quyết định sự hoàn tất của mầu nhiệm ‘đã tiền định trong Chúa’

(x. Ep 1,9). Chúa Con, Ngôi Lời, cùng một bản thể với Chúa Cha, đã trở nên người phàm, được sinh ra bởi một người nữ, vào ‘thời viên mãn’. Sự kiện đó đã dẫn đến bước ngoặt trong lịch sử nhân loại trên trần gian, từ nay được hiểu như là lịch sử cứu độ. Thật ý nghĩa khi Thánh Phaolô không gọi Mẹ Đức Kitô bằng tên riêng của Mẹ, ‘Maria’, nhưng lại gọi ‘người nữ’: điều này trùng hợp với những lời Tiên Tin Mừng trong *sách Sáng Thế* (x.3,15). Chính ‘người nữ’ đó hiện diện trong sự kiện cứu độ trung tâm, đánh dấu ‘thời viên mãn’: sự kiện đó được thực hiện nơi người nữ ấy và qua người nữ ấy... Vì thế, ‘thời viên mãn’ diễn tả phẩm giá phi thường của ‘người nữ’.” [3]

Các con gái của cha, những suy tư này không chỉ là những cụm từ hoa mỹ, nhưng còn là một lời mời gọi sâu sắc để suy nghĩ về tầm quan trọng của các con trong Giáo Hội, và là một

lời động viên khích lệ để các con nên trung tín mỗi ngày một hơn.

Thánh Josemaria đã hiểu thấu chân lý này. Trong một lá thư năm 1965, Ngài viết: “Chúng ta có thể nói rằng nơi Mẹ của chúng ta, vai trò Thiên Chúa ban cho người phụ nữ trong lịch sử Cứu Độ đã được hoàn tất ở một mức độ vĩ đại: đó chính là sự đóng góp đặc biệt của Mẹ vào việc hiệp công cứu chuộc”. Và Ngài còn thêm, khi nói với các con gái Ngài trong Opus Dei, và với mọi người nữ Kitô hữu nói chung: “Nơi Mẹ chúng ta, các con có một mẫu gương và nguồn trợ giúp các con cần để nâng lên thành ân sủng những khả năng và các hoạt động hằng ngày của các con, biến đổi vai trò của các con trong gia đình và ngoài xã hội thành một khí cụ nên thánh thiêng liêng, thành một sứ vụ đặc biệt giữa lòng Giáo Hội. Và khi ấy, các con sẽ tham dự, trong khuôn khổ của những đáp trả của bản thân đối với ân sủng, vào

sự ưu việt và tuyệt vời mà Thiên Chúa đã dùng để vinh danh Mẹ Ngài.” [4]

Thực tế, chúng ta là một gia đình Kitô hữu được liên kết bằng những mối dây siêu nhiên – những mối liên kết ảnh hưởng lên từng người trong chúng ta – được nêu bật trong Opus Dei bằng vai trò không thể thiếu được của các con gái của cha. Chính Chúa muốn trong Opus Dei có nam và nữ, sống hoàn toàn tách riêng trong các khía cạnh huấn luyện và hoạt động tông đồ, nhưng lại liên đới trọn vẹn với nhau – về mặt thiêng liêng, đạo đức và pháp lý – và với một nền tảng hữu hình nơi Đấng Giám quản, người Cha của gia đình thiêng liêng này. Vì chúng ta là một gia đình duy nhất, Thánh Josemaria đã nói: Trong Giáo Đoàn, chúng ta “chỉ có một ‘cái nôi’, từ nơi đó mỗi người múc lấy những gì họ cần.” [5]. Vì vậy, dù cha nói cách riêng về vai trò phụ nữ trong Giáo Hội và xã hội,

những nhận xét này cũng liên quan đến nam giới, chỉ cần với vài điều chỉnh phù hợp.

Tất cả chúng ta được mời gọi tìm kiếm sự viên mãn trong đời sống Kitô hữu, tùy vào những hoàn cảnh Thiên Chúa đã định cho mỗi người chúng ta. Dù ở bậc sống độc thân phục vụ hay bậc sống hôn nhân, chúng ta vẫn phải luôn đáp lại tiếng Chúa cách toàn thiện. Trong năm Thánh Mẫu của Opus Dei, cha đã kêu mời các con hãy chạy đến với Thánh Gia Nagiarét, đặc biệt cầu nguyện cho mọi gia đình trên thế giới. “Gia đình Nagiarét” là chủ đề Đức Giáo Hoàng đã nói đến trong một trong những buổi tiếp kiến chung, “thôi thúc chúng ta tái khám phá ơn gọi và sứ vụ của gia đình mình cũng như của mọi gia đình. Điều xảy ra trong khoảng thời gian 30 năm ở Nagiarét cũng có thể xảy ra với chúng ta: làm cho tình yêu chứ không phải ghen ghét trở thành điều bình thường, làm cho việc giúp đỡ

nhau, chớ không phải thờ ơ hay thù hận trở nên phổ quát.” [6]

Thiên Chúa muốn sự quảng đại, là cội nguồn của hòa hợp và an bình, dù có nguồn gốc tự nhiên hay siêu nhiên, luôn ngự trị trong mỗi gia đình. Như thế, mỗi ngày, bầu khí thư thái của Gia đình Nagiarét hiện diện trong mỗi gia đình, “mỗi khi gia đình giữ được mẫu nhiệm này, cho dù chỉ ở ngoại biên của thế giới, đó chính là mẫu nhiệm Con Thiên Chúa, mẫu nhiệm Chúa Giêsu đến cứu độ chúng ta, đang hoạt động. Ngài đến để cứu độ trần gian. Và đây là sứ vụ cao cả của gia đình: dọn chỗ cho Chúa Giêsu ngự đến, đón tiếp Chúa Giêsu giữa gia đình, nơi mỗi thành viên: con cái, vợ chồng, ông bà... Chúa Giêsu ở đó. Hãy đón tiếp Ngài nơi đó để Ngài lớn lên cách thiêng liêng trong gia đình.” [7] Và cũng tương tự như thế, trong gia đình vĩ đại là Hội Thánh.

Gia đình tự nhiên dựa trên nền tảng là cuộc hôn phối, một sự kết hợp chính đáng bền vững và dứt khoát giữa một người nam và một người nữ để hoàn thành lệnh Chúa đã truyền khi sáng tạo nên con người. [8] Đối với người đã được rửa tội, như chúng ta đã biết rõ, hôn nhân còn là một Bí tích: đó là kênh dẫn mà qua đó ơn đặc biệt theo bậc sống được tuôn đổ trên đôi vợ chồng, một hình ảnh của sự kết hiệp giữa Chúa Kitô với Hội Thánh Người. [9] Thánh Josemaria đã viết: “Trong niềm hy vọng và yêu mến dành cho các gia đình Kitô hữu, cha hay nghĩ đến tất cả những gia đình được sinh ra từ Bí tích Hôn phối, là chứng tá tỏa sáng của mầu nhiệm thiêng liêng vĩ đại về Đức Kitô và Hội Thánh mà Thánh Phaolô gọi là *sacramentum magnum, bí tích cao cả* (Ep 5,32) về sự kết hợp và tình yêu giữa Chúa Kitô và Hội Thánh Người. Chúng ta hãy làm sao cho những tế bào Kitô giáo của xã hội nảy sinh và phát triển nhờ khao khát nên thánh,

ý thức rằng Bí tích đầu tiên, Thánh Tẩy, đã trao cho tất cả Kitô hữu một sứ vụ thiêng liêng mà mỗi người phải hoàn tất trong cuộc đời mình.” [10]

Thánh Josemaria cho các đôi hôn phối một số lời khuyên xuất phát từ kinh nghiệm của bản thân và từ công tác mục vụ. Trong một dịp nọ, để trả lời cho câu hỏi đặt ra cho Ngài ở Buenos Aires, Ngài đã thúc giục: “Hãy yêu nhau thật lòng!... Đừng cãi nhau trước mặt con cái. Những đứa trẻ để ý mọi thứ và nhanh chóng đưa ra nhận xét. Chúng không biết những gì Thánh Phaolô viết: *“Qui iudicat Dominus est! Chúa là Đấng phán xét!”* (1 Cr 4,4) Chúng tự xem mình là thẩm phán, dù chỉ mới 3-4 tuổi. Chúng sẽ nghĩ: “Mẹ không tốt” hoặc “Ba không tốt.” Chúng bị mắc kẹt trong mớ hỗn độn ấy, tội nghiệp bọn trẻ! Đừng gieo điều ấy vào trái tim chúng... Hãy chờ đợi! Hãy kiên nhẫn! Các con có thể cãi nhau sau khi bọn trẻ đi ngủ. Nhưng ngay cả khi đó,

đừng kéo dài và cho rằng mình luôn đúng. [11]

Tất cả chúng ta có thể ghi tâm những lời khuyên sau đây, nó giúp bảo vệ tình huynh đệ với tha nhân. Cha Thánh đã từng hài hước bảo rằng: “Chúng ta phải bỏ tính khí của mình vào túi, và mỉm cười vì yêu mến Chúa Giêsu và làm cuộc sống của những người quanh ta thoải mái hơn.” [12] Điều này không có nghĩa là làm điều gì đó lập dị. Chúng ta đều là con người, không phải thần thông, nên thỉnh thoảng chúng ta thấy mình cũng rơi vào phản ứng cộc cằn, hoặc quạu quọ, kết quả của sự kiêu ngạo, có thể làm hại đến mối quan hệ với tha nhân. Nhưng phương thuốc nằm trong tầm tay: biết nói lời xin lỗi, bằng cách nào đó tỏ ra ta hối tiếc vì đã làm tổn thương ai đó. Và nếu chúng ta nghĩ chúng ta từng bị xúc phạm, hãy trực xuất ra khỏi tâm trí ta, nhờ ơn Chúa giúp, mọi điều giận hờn – từ chối “ấp ủ” những vi trùng

độc hại có thể phương hại mối quan hệ của ta với tha nhân.

Chúa chúng ta rất rõ ràng về điểm này, như Tin Mừng ghi lại. *Anh em đã nghe Luật dạy người xưa rằng: ‘Chớ giết người; ai giết người thì đáng bị đưa ra tòa.’ Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: Ai giận anh em mình, thì phải bị đưa ra tòa. Ai mắng anh em mình sẽ bị đưa ra trước Thượng Hội Đồng, và ai chửi anh em mình là ‘đồ ngốc!’ thì phải bị lửa hỏa ngục thiên đốt. Vậy khi anh sắp dâng lễ vật trước bàn thờ, và sực nhớ có người anh em đang có chuyện bất bình với anh, thì hãy để của lễ lại đó trước bàn thờ và đi làm hòa với người ấy trước đã, rồi trở lại dâng lễ vật của mình. [13]*

Đức mến, nhân đức đối thần, đòi hỏi tình cảm con người, khích lệ chúng ta cố gắng luôn nghĩ đến người khác, chứ không phải nghĩ về bản thân. Thánh Josemaria diễn tả cách hình tượng lý tưởng một người con của

Chúa: “Hãy xem bản thân như tấm thảm lót sàn để người khác bước đi êm ái.” Ngài còn thêm: “Cha không thi vị hóa đâu. Đó phải là sự thật! Điều đó khó, như việc nên thánh là khó; nhưng nó cũng dễ, vì, cha xin nhắc lại, việc nên thánh nằm trong tầm tay mọi người.” [14]

Ngày kỷ niệm 14 tháng 2 năm 1930 nhắc chúng ta nhớ đến sự đóng góp thiết yếu mà giới nữ được mời gọi để kiến tạo bầu khí gia đình tại nhà, tại nơi làm việc, trong các tổ chức xã hội và nghề nghiệp mà họ tham gia. Có lẽ các con không nhận ra điều này, các con gái của cha; nhưng cách các con hiện diện giữa xã hội – phong cách thủy mì và lịch lãm của các con, cách thức cư xử tốt lành của các con với người khác, nụ cười của các con – cũng như sự gọn gàng và sạch sẽ ở nhà các con, là những phương cách tuyệt vời để cho người khác thấy là làm con Chúa thật là tuyệt. Như vậy, các con đang mang *hương thơm* tốt

lành của Đức Kitô [15] đến mọi nơi để người ta nhận ra người Kitô hữu.

“Hãy xem cách họ yêu thương nhau!”
[16] Những người ngoại giáo đã nhận xét như thế khi thấy tình yêu thương mà các Kitô hữu tiên khởi dành cho nhau. Ngày nay, người ta cũng phải nhận ra chúng ta yêu thương nhau và chúng ta yêu mến mọi người chúng ta gặp gỡ tiếp xúc. Chúng ta hãy nuôi dưỡng niềm khát khao phục vụ, vui vẻ quên mình vì người khác. Đặc biệt trong năm Thánh Mẫu dành cho Gia đình này, chúng ta hãy lưu ý hơn đến những điều nhỏ nhặt xây nên bầu khí thân thiện và tích cực đối với tha nhân, khởi đi từ chính gia đình của chúng ta. Thật quan trọng việc mỗi người chúng ta nỗ lực kiến tạo bầu khí gia đình quanh ta. Nếu chúng ta đến gần Mẹ Maria và Thánh Giuse, chúng ta sẽ học được rất nhiều cách để cải thiện theo khuynh hướng tốt mà Thiên Chúa chúng ta đã đặt sẵn trong linh hồn ta.

Một kỷ niệm khác mà chúng ta sẽ cử hành cùng ngày (kỷ niệm việc sáng lập Hội Linh Mục Thánh Giá) cũng nhắc chúng ta về việc cho đi chính mình trong hân hoan để làm cho cuộc đời người khác được an bình và hạnh phúc. Trong Opus Dei, như Thánh Josemaria đã không ngừng dạy chúng ta, “tất cả chúng ta đều bình đẳng. Chỉ có một điều khác biệt trên thực tế: các Linh mục có bốn phận to lớn hơn người khác là đặt trái tim họ trên mặt đất như một tấm thảm để anh chị em có thể bước đi êm ái... Các ngài phải kiên vững, hòa nhã, dễ mến, vui tươi; phục vụ cách đặc biệt, luôn bình thản và vui vẻ, những người con của Chúa trong Công trình của Người,” [17] và hết mọi linh hồn. Trong mọi hoàn cảnh và biến cố, các ngài phải nên khí cụ của sự hợp nhất.

Cha xin nói về những cử hành phụng vụ và gia đình khác sẽ diễn ra trong tháng này: bắt đầu mùa Chay, kỷ

niệm ngày lễ mà theo cách nói thiêng liêng, *yêu là hành động, chứ không là lời ngọt ngào*, Cha Thánh đã nghe thấy trong tận sâu thẳm tâm hồn Ngài vào ngày 16 tháng 2 năm 1932, [18] hoặc vào ngày kỷ niệm Hội được nhận *decretum laudis* từ Đức Thánh Cha vào năm 1947... Mỗi chúng ta có thể rút ra các hoa trái cho riêng mình qua cầu nguyện. Cha có thể thêm vô số chi tiết khác về cách Cha Thánh Josemaria chăm sóc cho gia đình Opus Dei. Nhưng Cha sẽ chỉ đơn cử câu chuyện sau đây.

Khi các con gái Ngài lần đầu đi Nhật Bản để bắt đầu hoạt động tông đồ giữa các chị em, đang khi họ lên đèn trên tàu hướng đến quần đảo đó, Cha Thánh đã liên lý đồng hành với họ trong cầu nguyện và tâm tư. Và trong những lá thư Ngài viết cho các Linh mục, khi bắt đầu công việc tông đồ tại các quốc gia, Ngài luôn luôn bày tỏ sự quan tâm để chuẩn bị đưa nữ giới của Hội đến. Ngài bảo

mỗi người rằng: hãy làm mọi cách có thể để mở đường cho chị em có thể bắt đầu sớm; và thế là Opus Dei sẽ hoàn tất tại nơi đó.

Cha không biết chính xác tại sao một ngày nọ Cha Thánh dẫn cha, lúc đó ở đó chưa có ai khác, đến một khu đất mới được xây dựng cho hoạt động hành chính, đó là tòa nhà đầu tiên đã hoàn thành ở Villa Tevere. Cha đã có ấn tượng là Ngài muốn nói rõ với chúng ta rằng, để mọi thứ diễn ra cách tốt đẹp, tại các Trung tâm – sau Nhà Tạm – các con gái của Ngài phải hiện diện trước tiên. Sự trái ngược thật hiển nhiên vì khu vực Hành chính được hoàn thành cách hoàn hảo, so với khu túc xá Ngài và nhóm nam đang cư ngụ.

Khi cầu nguyện cho Đức Thánh Cha và các ý nguyện của Ngài, hãy nhớ đến Hội nghị và việc bổ nhiệm các tân Hồng y mà Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã công bố trong tháng này.

Hãy nhớ cầu nguyện cho tất cả những người đã giúp đỡ Tòa Thánh, và xin cùng kết hiệp với những ý nguyện của cha nữa.

Với tất cả lòng yêu mến, cha chúc lành cho các con,

Cha của các con

+ Javier

Rome, ngày 1 tháng 2 năm 2015

.....

Ghi chú:

[1] Thánh Josemaría, *Thư tín*, 29/07/1965, số 2.

[2] Thánh Josemaría, Ghi chép trong một buổi họp mặt gia đình, năm 1955.

[3] Thánh Gioan Phaolô II, Tông thư, *Mulieris dignitatem*, 15/08/1988, số 3-4.

[4] Thánh Josemaría, *Thư tín*, 29/07/1965, số 3.

[5] *Tài liệu đã dẫn*, số 2.

[6] Đức Giáo Hoàng Phanxicô, Huấn từ trong buổi triều yết chung, 17/12/2014.

[7] *Tài liệu đã dẫn*.

[8] Xem *St* 1,26-28.

[9] Xem *Ep* 5:31-32.

[10] Thánh Josemaría, *Trò chuyện*, số 91.

[11] Thánh Josemaría, Ghi chép từ một buổi họp mặt gia đình, 23/06/1974.

[12] Thánh Josemaría, Ghi chép từ một buổi họp mặt gia đình, 04/06/1974.

[13] *Mt* 5,21-24.

[14] Thánh Josemaría, *Lò Rèn*, số 562.

[15] *2 Cr* 2,15.

[16] Tertullian, *Apologetics*, 39, 7 (CCL, 1, 151).

[17] Thánh Josemaría, *Thư tín*, 08/08/1956, số 7.

[18] Xem Thánh Josemaría, *Con Đường*, số 933.